

epifania

TYGODNIK PARAFII
pod wezwaniem Objawienia Pańskiego w Bliżnem

NUMER 183 Trzecia Niedziela Wielkiego Postu. Luty 2016 r.

➤ **SŁOWO TYGODNIA** z Ewangelii według św. Łukasza (13, 1-9)

W tym samym czasie przyszli niektórzy i donieśli Mu o Galilejczykach, których krew Piłat zmieszał z krwią ich ofiar. Jezus im odpowiedział: «Czyż myślicie, że ci Galilejczycy byli większymi grzesznikami niż inni mieszkańcy Galilei, że to ucierpieli? Bynajmniej, powiadam wam; lecz jeśli się nie nawrócicie, wszyscy podobnie zginiecie. Albo myślicie, że owych osiemnastu, na których zwała się wieża w Siloam i zabiła ich, było większymi winowajcami niż inni mieszkańcy Jerozolimy? Bynajmniej, powiadam wam; lecz jeśli się nie nawrócicie, wszyscy tak samo zginiecie». I opowiedział im następującą przypowieść: «Pewien człowiek miał drzewo figowe zasadzone w swojej winnicy; przyszedł i szukał na nim owoców, ale nie znalazł. Rzekł więc do ogrodnika: „Oto już trzy lata, odkąd przychodzę i szukam owocu na tym drzewie figowym, a nie znajduję. Wytnij je: po co jeszcze ziemię wyjaławia?” Lecz on mu odpowiedział: „Panie, jeszcze na ten rok je pozostaw; ja okopię je i obłożę nawozem; może wyda owoc. A jeśli nie, w przyszłości możesz je wyciąć”».

ŻYĆ SŁOWEM BOŻYM

CZYTANIA NIEDZIELNE:

- WJ 3,1-8A.13-15;
- Ps 103,1-4.6-8.11;
- 1 KOR 10,1-6.10-12;
- MT 4,17;
- ŁK 13,1-9

Ks. Marian Rowicki

Dzisiejsze Słowo Boże wzywa nas do nawrócenia. Trzeba nam wejrzeć w siebie, by zobaczyć swój grzech, nie innych. Pan jest łaskawy i cierpliwy w oczekiwaniu na owoce naszego życia. Daje nam kolejne okazje ku nawróceniu: post, rekolekcje, nabożeństwa wielkopostne, sakrament pojednania i pokuty. Otwórz się na Boże Miłosierdzie.

Czy jeszcze masz czas?

Dzisiejsza Ewangelia dotyka bardzo wrażliwej sfery życia każdego człowieka. Śmierci. Wszyscy wiemy, że kiedyś to nas spotka, ale prawie wszyscy żyjemy, jakby nas to nie dotyczyło. Inni dookoła umierają, ale my nie. Czasem jednak zdarza się, że ciężka, źle rokująca choroba, a nawet śmierć spotyka kogoś z naszych bliskich i pytamy: dlaczego?

I Jezus w dzisiejszej Ewangelii odpowiada na to pytanie. Wzywa swoich słuchaczy, by wyciągnęli wnioski z nieoczekiwanej śmierci innych, nawrócili

się i przygotowali na sąd. Niektórzy z nas, wydawałoby się chrześcijan, wymagają poruszenia, bo są ociężaלי i nie przynoszą owocu: „Czy myślicie, że ci Galilejczycy, skoro to ich spotkało, byli większymi grzesznikami niż wszyscy inni Galilejczycy?”

Katakлизmy i inne nieszczęśliwe wypadki nie są karą za grzechy, ale wezwaniem do nawrócenia dla tych, którym nic złego się nie przytrafiło. Te smutne zdarzenia przypominają nam o istnieniu piekła, które czeka na tych, którzy sami chcą być panami swojego życia, a nie uznają Jezu-

sa za Pana i Zbawiciela. Zawarta w Ewangelii groźba: „jeśli się nie nawrócicie zginiecie, zostaniecie wycięci”, podkreśla, jak bardzo poważną sprawą jest ludzka decyzja za lub przeciw Bogu. Tu nie ma żartów. Jezus uczy nas, że grzech niewiary jest równie wielki jak przestępstwo karane śmiercią. Grzech niewiary powoduje śmierć duchową i jego skutki sięgają znacznie dalej niż skutki śmierci fizycznej. Nie można zatem czekać, odwiekać swojej decyzji nawrócenia. Bo możemy zginąć. A zginąć to nic innego, jak doświadczyć w swoim życiu klęski, upaść na samo dno, zostać dotkniętym bólem i nieszczęściem, a właściwie stracić wszystko na zawsze.

Wszyscy potrzebujemy nawrócenia. I to szybko, teraz, nie potem. W minionym tygodniu spędziłam cały dzień w Centrum

⚡ Katakлизmy i inne nieszczęśliwe wypadki nie są karą za grzechy, ale wezwaniem do nawrócenia dla tych, którym nic złego się nie przytrafiło.

PATRONI ROKU MIŁOSIERDZIA

Ojciec Leopold Mandić

urodził się 12 V 1866 r. jako dwunaste dziecko chorwackiej rodziny Mandić-Carević w Hercegnovi (dawniej włoskie Castelnuovo) w Jugosławii. Jako szesnastolatek wstąpił do włoskich kapucynów prowincji weneckiej. 20 IX 1890 r. został wyświęcony na kapłana. Wywodząc się ze zróżnicowanego środowiska wyznaniowego (katolicy, prawosławni, protestanci, muzułmanie, Żydzi) nabrał przekonania, że jego powołaniem będzie praca misyjna nad zjednoczeniem rozbitych i skłóconych między sobą słowiańskich, wschodnich chrześcijan. Zamierzeniom stanęły na przeszkodzie względy natury zdrowotnej. Niedomagania fizyczne nie przesądzały jednak o wybitnych walorach duchowych o. Leopolda. Wyróżniał się głębią życia wewnętrznego i przeżyć religijnych. Wśród otoczenia braci zakonnych panowało przekonanie, że posiadał dar kontemplacji. Pielęgnował w sposób szczególny nabożeństwo do Najświętszego Sakramentu i Matki Bożej. Mawiano, że były to jego dwie wielkie miłości w życiu.

Doceniając w pełni te wartości i mając ponadto na uwadze wrodzoną dobroć serca o. Leopolda, jak również jego cierpliwość, wyrozumiałość i takt w podejściu do ludzi, przełożeni nadali właściwy kierunek jego pracy kapłańskiej i zdecydowali: „Ojczy, twoim Wschodem

misyjnym będzie konfesjonał”. Idąc pokornie za głosem posłuszeństwa, o. Leopold stał się „więźniem konfesjonału”. Spowiadał po 8 do 12 godzin dziennie w różnych klasztorach, a od roku 1906 do śmierci w kościele kapucynów w Padwie. Posługę jednania ludzi z Bogiem w Sakramencie Pokuty spełniał z heroicznym oddaniem. Jego wskazówki i rady, pozornie proste i przeciętne, zapadały głęboko w ludzkie serca, dawały do myślenia, budziły niepokój oraz poruszały sumienia. Do celi-konfesjonału świętego zgłaszali się nieprzerwanie prości ludzie, intelektualiści, arystokraci, profesorowie, studenci, kapłani diecezjalni i zakonni. Pociągała jego wielka kultura, wrodzona wnikliwość, a przede wszystkim świętość jego życia. Przy tym wszystkim święty nigdy nie tracił z oczu wzniesłego celu, który przyświecał mu od młodości: doprowadzenie odłączonych braci orientalnych do jedności katolickiej, to za nich nieprzerwanie się modlił. W tej też intencji heroicznym aktem miłości ofiarował Bogu swe życie.

O. Leopold zmarł dość niespodziewanie w Padwie 30 lipca 1942 r., wysłuchawszy uprzednio spowiedzi 50 księży. Był uważany za świętego za życia, a po śmierci sława jego świętości nabrała rozgłosu daleko poza Włochami. Liczne łaski i przypadki cudownych uzdrowień przypisywano jego wstawiennictwu. 34 lata po śmierci, 2 maja 1976 r., papież Paweł VI ogłosił go błog-

slawionym, oświadczając: „Pełni podziwu winniśmy Bogu dziękować, że dał swojemu Kościołowi tak wyjątkowego szafarza swej łaski w sakramencie pokuty”. Kanonizacji błogosławionego Leopolda dokonał Jan Paweł II w Roku Nadzwyczajnego Jubileuszu Odkupienia, na zakończenie VI Synodu Biskupów, poświęconego sprawie pokuty i pojednania. Papież ustanowił tym samym św. Leopolda orędownikiem zarówno penitentów, jak i samych spowiedników.

Podczas drugiej wojny światowej klasztor kapucynów uległ zagładzie wskutek nalotu na Padwę 14 V 1944 r. Ostała się jedynie cela-konfesjonał o. Leopolda. Stało się tak, jak święty przepowiedział: „Również i ten kościół i klasztor zostaną trafione, lecz nie ta cela. W niej bowiem okazał Bóg duszom ludzkim tak wiele miłosierdzia, że pozostanie nietknięta, jako widomy znak Jego dobroci”.

Sara Obarska, ze strony www.kapucyni.pl

Onkologii. Byłam tam pierwszy raz, nie jako osoba chora, tylko towarzysząca chorej. I ten ogrom ludzkiego nieszczęścia sprawił, że zaczęłam myśleć, że Pan Bóg ciągle daje mi szansę na pełne nawrócenie, że jestem lekko okopywana przez ogrodnika, ale nie ścięta. Czy wyciągam z tej sytuacji właściwe wnioski i czy je stosuję? Nie jest łatwo nawrócić się, bo wartości promowane przez otaczający nas świat mają dużą siłę rażenia. A nawrócenie to zmiana kierunku życia opartego na wzorze świata na drogę, którą pokazuje nam Jezus. Inaczej mówiąc: nawrócić się to stwierdzić, że oddaliśmy się od Boga, że nasze myślenie Go omija. Po drugie, nawrócić się to zobaczyć swoje życie w świetle Boga, zrozumieć je z Bożej perspektywy. Poznać, że Bóg jest właściwym celem i fundamentem naszego życia. Ale nawrócenie jest nie tylko widzeniem i poznawaniem, lecz również decydowaniem. Decyduję się żyć inaczej – żyć tak, by moje życie odpowiadało woli Boga. Przez całe swoje dorosłe życie próbuję się nawracać z różnym skutkiem, ale wiem na pewno, że może być trudno zrobić to na łożu śmierci. Muszę zrobić to teraz. Ryzyko utraty zbawienia jest zbyt duże.

Grażyna Karwowska

Z ŻYCIA KOŚCIOŁA I PARAFII

Apel papieski

Papież Franciszek zwrócił się z gorącym apelem do rządzących o zniesienie kary śmierci.

„Apeluję do sumienia rządzących, aby osiągnięto międzynarodowe porozumienie” – powiedział papież, zaznaczając, że „nawet przestępca ma nienaruszalne prawo do życia, będącego darem Boga”. Zwrócił uwagę, że współczesne społeczeństwa mają możliwość skutecznego radzenia sobie z przestępczością bez definitywnego pozbawiania tego, który dopuścił się zbrodni szansy, by się od nich wyzwolić.

„Misericordina”

W ubiegłą niedzielę Papież zachęcił wszystkich zebranych do częstego korzystania z duchowego leku jakim jest „Misericordina”. Franciszek uczynił to już po raz drugi (poprzednio w listopadzie 2013r.). „Przyjmijcie ten dar jako pomoc duchową, by rozprzestrzeniać, szczególnie w tym Roku Miłosierdzia, miłość, przebaczenie i braterstwo” – powiedział Papież. W każdym opakowaniu „Misericordiny”, do znajdującego się tam różańca i obrazka Pana Jezusa Miłosiernego, dołączona jest także specjalna ulotka, która dokładnie opisuje jak ten „lek” należy stosować. Wolontariusze rozdali bezpłatnie na Placu św. Piotra blisko 40 tys. takich właśnie pudełeczek.

Smutny rekord

Włochy pobiły w ubiegłym roku dwa smutne rekordy. Osiągnęły najwyższą liczbę zgonów od czasów II wojny światowej (zmarło 653 tys. osób) i najniższy od czasów powstania Republiki Włoskiej przyrost naturalny (urodziło się

488 tys. dzieci, czyli o 15 tys. mniej niż rok wcześniej). Pokazuje to dramat narodu, który wymiera i nie jest tego w stanie powstrzymać nawet wyższy przyrost naturalny wśród cudzoziemców zamieszkujących Italię. Minister zdrowia dane te nazwała „apokaliptycznym scenariuszem”. Puste kołki są podstawowym problemem Włoch.

Wolne niedziele?

Do końca lutego można podpisać petycję Misji Gabriela „Niedziela Dla Rodziny”, która jest apelem do Prezydenta RP o inicjatywę ustawodawczą w sprawie niedzieli wolnej od pracy. „Ta petycja jest apelem o ulepszenie prawa w Polsce, które będzie sprzyjało temu, aby rodzice mieli więcej czasu dla swoich dzieci” – przekonują inicjatorzy akcji „Niedziela Dla Rodziny”. Akcja trwa do 29 lutego 2016. Więcej informacji na www.niedzieladlarodziny.info.

Szkoła na Bielanach

Działające na Bielanach Katolickie Liceum Ogólnokształcące im. bł. ks. R. Archutowskiego będzie pierwszym w Warszawie i jak dotąd jedynym, publicznym liceum katolickim - szkołą bez czesnego. Liceum proponuje uczniom różne kierunki kształcenia: humanistyczny, matematyczny i przyrodniczy. W 2015 r. w prestiżowym rankingu szkół ponadgimnazjalnych Perspektyw „Archutowski” otrzymał medal „Srebrnej Szkoły” najlepszych Liceów w Polsce. Dla uczniów spoza Warszawy dysponuje internatem z jedno lub dwuosobowymi pokojami. Jednostką prowadzącą szkołę jest Centrum Edukacyjne Archidiecezji Warszawskiej.

Ratuj duszę swoją

Wielki Post to okres liturgiczny w Kościele, który w szczególny sposób zaprasza nas do nawrócenia się do Pana Boga. *Ratuj duszę swoją* to tegoroczne hasło na Wielki Post. Bardzo proste i sugestywne.

Ratuj – ten bezpośredni zwrot brzmi dość mobilizująco. Zrób to teraz, nie odkładaj na później, żeby nie było za późno. Ty ratuj, właśnie ty, nie kto inny. Ta forma nie pozostawia wątpliwości o kogo chodzi – o każdego z nas, bez wyjątku. Nie *ratujemy*, żeby móc się schować w kolektywnym „my”, też nie *ratujcie* kierowane do wszystkich, czyli do nikogo. Tylko właśnie ty. Właśnie ja mam się ratować, bo przede wszystkim ja jestem za siebie odpowiedzialny jako człowiek obdarzony wolną wolą, odpowiedzialny za swoje nawrócenie. Ratuje się coś, co jest zagrożone. Ratuje się, aby ocalić.

Czy mam poczucie, że moja dusza jest zagrożona i powinienem ją ratować? Wielki Post o tym przypomina. Przypomina, że w ogóle mamy duszę, a nie tylko ciało, któremu dogadzamy na co dzień na różne sposoby, dbając, aby nie było głodne, aby było dobrze ubrane i żeby było mu wygodnie... O codziennych zabiegach poświęconych ciału można byłoby pisać bardzo dużo, ale nie ma tu takiej potrzeby. Wystarczy sięgnąć po pierwsze lepsze kolorowe piśmisko dla pań lub panów, które poświęcone jest przede wszystkim uprawianiu kultu ciała. A Wielki Post ukierunkowuje naszą uwagę właśnie na duszę i jej potrzeby. Nieśmiertelną duszę, która kiedyś stanie przed Panem Bogiem. W jakim stanie wtedy będzie? Tylko czysta dusza będzie mogła cieszyć się przebywaniem w Niebie w obecności czystej Miłości, którą jest Bóg. Pan Bóg zna nasze słabości, grzechy zalegające w zakamarkach naszej duszy. W swoim miłosierdziu jest gotowy je przebaczać,

chce nas oczyszczać, uzdrawiać, ponieważ chce nas widzieć w Niebie. A zagrożenie dla duszy w dzisiejszym świecie jest bardzo duże, wielu w ogóle nie jesteśmy świadomi. Jest co ratować, bez wątpienia. Czas Wielkiego Postu daje nam po raz kolejny szansę, aby wejrzeć głębiej w swoją duszę.

Właśnie – swoją. Nie męża, dziecka, sąsiada, prezydenta, ale właśnie swoją. Słowo to znów nie pozostawia wątpliwości. O ile łatwiej widzieć cudze grzechy, o jak trudno zobaczyć swoje. Jak łatwo pouczać, wytykać błędy innych, nie widząc własnych. Oczywiście, w jakimś sensie jesteśmy też odpowiedzialni za innych, ale w kwestii nawrócenia, przede wszystkim należałoby zacząć od siebie, aby z większym zrozumieniem i pokorą patrzeć na upadki bliźniego.

Jak ratować duszę swoją? Tutaj przypomina mi się porównanie Kościoła do szpitala, którego używa Papież Franciszek. W kontekście wielkopostnego hasła można byłoby powiedzieć o pogotowiu ratunkowym. Co oferuje Kościół obolałym duszom? Bardzo dużo: Drogę Krzyżową, Gorzkie Żale, modlitwę, post i jałmużnę, rekolekcje wielkopostne, Adorację Krzyża, duchową lekturę. Dusza naprawdę nie jest pozostawiona sama sobie. Droga Krzyżowa – rozważanie Męki Pana Jezusa, pozwala swoje cierpienie złączyć z cierpieniem Zbawiciela, poruszyć swoją duszę, obudzić może z jakiegoś odrętwienia, przyjrzeć się swoim słabościom, nazwać swoje grzechy, aby oddać je w sakramencie pokuty Odkupicielowi. Gorzkie Żale – to lament duszy nad sobą, ale przede wszystkim nad cierpiącym niewinnie za nasze winy Chrystusem, połączenie się w bólu z Jego Matką – Maryją. Adoracja Krzyża pozwala patrzeć duszy na umęczone święte Ciało Zbawiciela, który z pokorą przyjął wolę Ojca oraz wszystkie nasze grzechy i bóle.

Modlitwa – czas poświęcony na przebywanie z Bogiem, odwracanie się od świata, aby powrócić do niego z wiarą, miłością i nadzieją. Post – poskramianie różnych pożądliwości ciała, aby dusza miała przestrzeń do wzrostu. Jałmużna – oddanie ludziom tego, co otrzymaliśmy od Boga, uwalnianie od przywiązań materialnych, by dawać wolność duszy. Rekolekcje – ćwiczenia duchowe, szansa na refleksję, zatrzymanie w codziennym biegu.

Wiola Malan

Ojciec Święty FRANCISZEK

do Polaków

Dziś, na wielkopostnej drodze
w Roku Miłosierdzia,
robimy rachunek sumienia
i pytamy się,
na ile na nasz sposób myślenia,
wartościowania i działania wpływa
pokusa nadużywania władzy
albo korzystania z przywilejów.
Patrzmy na Jezusa,
który stał się posłusznym sługą
Ojca i ludzi i uczmy się służyć
wszystkim, którzy potrzebują
naszej pomocy!
Niech wam towarzyszy łaska
i błogosławieństwo Pana!

AUDIENCJA GENERALNA 24.02.2016 r.

Dominika Wiśniewska

SŁÓW KILKA O POŚCIE

Niedawno przeżywaliśmy Adwent, a już rozpoczął się Wielki Post. Pan Bóg nie chce, byśmy zatrzymywali się w rozwoju duchowym. Po radości z narodzin Syna Bożego przechodzi nam zmierzyc się z jego świadectwem życia i męczeńskiej śmierci. Niełatwo jest przyjąć i zrozumieć miłość Boga do człowieka. Miłość, która składa w ofierze dziecko. Jako matka mam trudność w przyjęciu takiej ofiary. Jak bardzo Bóg musi mnie kochać? Nie mogę sobie tego wyobrazić. Każdy Wielki Post przybliżył mi do akceptacji faktu, że to wydarzenie już się dokonało. Bóg zawarł przymierze

z człowiekiem. Mnie pozostało „tylko” albo „aż” poznawanie słów Ewangelii, wiara w to, że zasługuję na taką miłość i zaufanie, że jej sprostatam. Wielki Post można przeżywać na wiele sposobów. Ja w tym roku zamiast oglądania TV zagłębiałem się w lekturę „Siedmiu ostatnich słów Jezusa”. Na portalu chrześcijańskim znalazłam wiele propozycji rozważań Drogi Krzyżowej. Spróbuję przez chwilę przystanąć pod krzyżem. Jeszcze nie mam odwagi spojrzeć Umęczonemu w twarz.

> Ogłoszenia Duszpasterskie

1. **28.02 – niedziela**; szukamy chętnych do wolontariatu i przyjęcia młodzieży do swoich domów w czasie ŚDM;
- do kosza w prezbiterium możemy składać owoc wyrzeczenia, dar serca dla potrzebujących.
2. **29.02 – poniedziałek**; kolejna katecheza, szansa na zmianę życia, zapraszamy na g. 19.00, będzie piękna liturgia z ks. biskupem.
3. **03.03 – pierwszy czwartek miesiąca**;
- rocznica nominacji Pasterza Archidiecezji na stolicę w Warszawie,
- o g. 18.00 modlimy się za kapłanów, o nowe powołania, w intencji wspólnoty Krwi Chrystusa;
- katecheza o g. 19.00.
4. **04.03 – pierwszy piątek miesiąca**;
- spowiedź od 17.15,
- po Mszy św. o g. 18.00 adoracja Najświętszego Sakramentu do g. 21.00 w intencji ŚDM, możliwość spowiedzi;
- święto św. Kazimierza Królewicza, dzień imienin Pasterza Archidiecezji;
- proszę zgłaszać chorych.
5. **05.03 – pierwsza sobota miesiąca**;
wieczorem modlimy się w intencji wynagradzającej.
6. **06.03 – pierwsza niedziela miesiąca**;
- po sumie adoracja Najświętszego Sakramentu.
- Rekolekcje parafialne poprowadzi ks. prałat płk. Dariusz Kowalski.
7. Chętnych do wolontariatu parafialnego w ramach Caritas zapraszamy do zgłoszenia się w zakrystii.

Chrześcijańskie mp3

> „Wilczy ślad. Piosenki Niezłomnych”

W ramach obchodów Narodowego Dnia Pamięci Żołnierzy Wyklętych, który przypada 1 marca, odbędzie się niezwykle wydarzenie. Pomysł na koncert „Wilczy ślad. Piosenki Niezłomnych” powstał w następstwie płyty pod tym samym tytułem.

Płyta to projekt Fundacji Sztafeta przy współpracy z Edycją Św. Pawła oparty na utworach muzycznych śpiewanych przez partyzantów I i II konspiracji, w szczególności w Wileńskich Brygadach AK. Nagrania to autentyczne żołnierskie piosenki ze słowami układanymi przez samych partyzantów, często do znanych wcześniej melodii, a także kilka utworów śpiewanych w całej Polsce, powstałych w czasie wojny. - Duszą tego projektu był śpiewnik, w którym znaleźliśmy piosenki partyzantów niezłomnych - mówi o płycie i koncercie „Wilczy ślad. Piosenki Niezłomnych” Anna Zochowska, prezes Fundacji Sztafeta.

W projekcie udział wzięli:

- wokaliści Teatru Muzycznego Od Czapy prowadzonego przez Fundację Sztafeta pod muzyczną opieką Lidii i Marcina Pospieszalskich,
- zespół CzapoBa złożony ze znakomych muzyków takich jak: Dariusz Budkiewicz (De Press, Armia), Dariusz Bafeltowski, Nikodem Pospieszalski, Mikołaj Pospieszalski, Marcin Pospieszalski, Julian Czaporowski,
- gościnnie wystąpił Jan Trebunia-Tutka z zespołem Jazgot.

Koncert „Wilczy ślad. Piosenki Niezłomnych” odbędzie się 29 lutego o godz. 18.00 w teatrze Studio Buffo. Zabrzmia utwory śpiewane przez partyzantów I i II konspiracji, w szczególności w Wileńskich Brygadach AK.

www.polskieradio.pl, www.edycja.pl

opracowanie: Agnieszka Idźkowska

> HUMOR

Cyganie zostawili w nocy przed kościołem zdechłego barana, którego nie chciało im się zakopać po drodze. Proboszcz, zaalarmowany rankiem przez parafian, zadzwonił do urzędu, by zgłosić padlinę i prosić o usunięcie. Telefon odebrał antyklerykalny urzędnik, niechętny Kościołowi.

– Chyba to nie nasza sprawa – rzekł. – Z tego co wiem, grzebanie umarłych to obowiązek spoczywający na księdzu.

– Oczywiście, mogę się tym zająć – odparł rezolutny proboszcz – ale dzwoniąc do pana, chciałem po prostu powiadomić najbliższą rodzinę zmarłego.

> Przeczytaj

KS. PIOTR PAWLUKIEWICZ, Wstań (książeczka+2xCD)

Albo będziesz święty albo będziesz nikiem

Obraz świętości jest dzisiaj mocno zaburzony. Dlaczego? Ksiądz Piotr Pawlukiewicz inspirował do przemyśleń na temat kryzysu, powstawania z upadków oraz słabości na drodze do bycia świętym. Całość opowiedziana jest w charakterystyczny dla ks. Piotra barwny sposób, pełen humoru, krótkich anegdot i trudnych pytań. Nie można być trochę świętym – przekonuje autor.

Materiały zaczerpnięte ze strony www.kmt.pl
opracowanie: Wiola Małan

MSZE ŚW.

I NABOŻEŃSTWA

Niedziele i święta

9.00
10.30 - Msza święta dla dzieci,
(wrzesień - czerwiec)

12.00

18.00

Dni powszednie

8.00

18.00

Spowiedź

Spowiedź odbywa się przed każdą Mszą św.

Nabożeństwa

majowe, czerwcowe, październikowe
po Mszy św. o godz. 18.00
a w niedziele o godz. 17.30

Pierwszy piątek miesiąca
Spowiedź od godz. 17.15

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna: poniedziałek, środa, piątek
w godzinach 17.00 - 17.45

Parafia Rzymskokatolicka

Objawienia Pańskiego

ul. Łaszczyńskiego 1
05-082 Blizne

tel./fax (022) 7220250

Konto parafii

Bank BPH SA Warszawa

74 1060 0076 0000 4042 8018 7516

Redakcja

redakcja.objawieniepanskie@gmail.com

www.objawieniepanskie.waw.pl

(do ściągnięcia wszystkie poprzednie numery EPIFANII razem z Epifankiem)

KOSZT WYDANIA: 50 GR

**CENA: dobrowolne ofiary
złożone do koszyka**

